

som vi lade Departementscheferne i Ministerierne stige langt udover en saadan Gage, til samme Tid, som vi have fastsat Gagen for Amtmænd, Biskopper og flere andre Embedsmænd i Staten meget betydeligt højere. Næstefter Hans Majestæts Ministre sætter jeg ingen Embedsmand i Staten, naar vi betragte samtlige Forhold, højere end Hærens Generaler, og jeg troer ogsaa, at vi uden at frygte Conseqventerne, naar vi skulle til at behandle alle de øvrige Lønningsforhold, kunne fastsætte Gagerne til den af os foreslaaede Sum. Jeg turde uden at komme i Strid med min Opfattelse af Forholdet sætte Lønnen selv for de højere af de Embedsmænd, jeg har nævnt, til 1,000 Rd. eller et saadant Belyb lavere, uden at Nogen skulde sige, at jeg var gaaet for langt ned i Sammenligning hermed. Jeg troer altsaa ikke, at man af Frygt for Conseqventerne eller for, at man ikke skulde faae Frihed nok til senere at behandle Lønningsforholdene, skal lade sig bestemme til at nedsætte disse Lønninger. Jeg skal endnu nævne, at vi have sat den ældste Klasse af Netsbetjentene paa en Gage af 3,300 Rd. plus Sædtillæg. Det forekommer mig, at det vilde være en noget mærkelig Stilling, hvis f. Ex. en commanderende General i en Provindsby ikke skulde have nok saa meget i Løn som Byens Borgmester. Jeg troer, at man vil kunne nedsætte Lønningerne til de civile Embedsmænd vel endog til det Halve, uden at man behøver at paastaae, at der bliver et Misforhold, alt eftersom man overhovedet betragter disse Forhold. Jeg siger altsaa, at jeg finder, at det, som vi ved 2den Behandling have vedtaget for Stabsofficerernes Vedkommende i og for sig og i Sammenligning med, hvad disse vedkommende Mænd hidtil have haft, ikke kan holde Stik, at vi i saa Henseende ere komne udover, hvad der kan kaldes maadeholdende og rimelige Grændser, og derfor ikke ere istand til at hævde dette Standpunkt. Derfor er jeg med til at tilraade det høie Thing at gaae en mere moderat Vej, en Vej, som jeg troer, at vi efter samtlige Forhold nogenlunde kunne forsvare. Jeg vil indbrømme, at der efter min Opfattelse kan gjøres en nogenlunde rimelig Indvending mod disse Sætter, nemlig for de ældste Capitainers Ved-

kommende, der ikke naae at komme videre, og de ældste Oberstlieutenanters Vedkommende, Mænd nemlig, som indtil Dato have haft en endog temmelig bestemt Udsigt til at stige til en ikke ganske ubetydelig højere Løn end den, vi have foreslaaet. Man maa nemlig ingenlunde troe, at vort Forslag gaaer ud paa en Lønningsforhøielse af det hidtil Bestaaende, det er ikke Tilfældet, og det troe vi heller ikke, at der efter vor hele finansielle Stilling er nogen Grund til, men at fastsætte som fremtidig Regel for Lønningsforhøielsen et højere Lønningsystem, fordi der kan være ganske enkelte Tilfælde, som der mulig burde bødes lidt paa, finder jeg urigtigt. Dersom Thinget vilde finde, at der foreligger saadanne Tilfælde, da har man jo en eller anden Vej at gaae i saa Henseende, hvorved man vilde opnaae dette; men at sige, at en Mand, fordi han var indtraadt som Officeer i Hæren, derfor skulde have Udsigt til at naae f. Ex. en Obersts højeste Gage af 3,100 Rd., og at vi bortskar ham hans Net til 300 Rd., naar vi satte Grændsen til 2,800 Rd., vilde ligefrem være absurd, og det vilde, hvis vi vilde adoptere dette Princip, aldeles binde Hænderne paa den lovgivende Magt; men vi ere jo i Reglen altid stemte for at gjøre en Overgang saa billig og lempelig som mulig, og skulde derfor — dette siger jeg for mit eget personlige Vedkommende — det Forslag, der her foreligger, i sine Følger blive noget ubilligt imod nogle ganske Enkelte, da kan der bødes derpaa, uden at det skal stee paa en saadan Maade, at man vedtager forhøiede Lønningsfatter for Officerernes fremtidige Lønninger. Jeg skal kun endnu tilføie, at efter vort Forslag ville Officererne i Gjennemsnitsløn have 1,212 Rd. efter det ved 2den Behandling vedtagne have de derimod 1,232 Rd., og vel at mærke staae Stabsofficerernes Løn paa et saadant Standpunkt, at vi komme til at forhøie den med. Udgiften vil altsaa komme til at stige meget betydeligt udover, hvad vi troe er rimeligt, dersom man vil følge det ærede Mindretal, der har sluttet sig om Forslaget under Nr. 9. Med Hensyn til denne Beregning skal jeg dog forklare, at jeg har holdt mig til de Tal, som ere opgivne i Lønningsloven for Officererne,